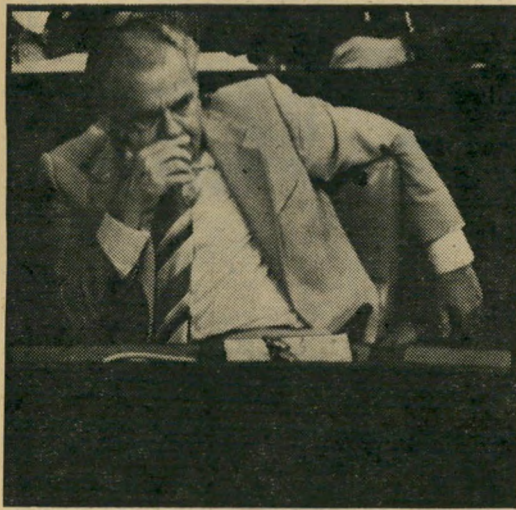

הכנסת נותנת ספירת-לחי קולקפיונית לשמואל תמיר * רק שנעבור את הליכוד

בשלוש * במקום „זקיפות הקומה הלאומית“ בא „הכנסת לשלוש לאומי“ *

„ כמו שנראית הממשלה, כך נראה גם התקציב שלה „

שנתק גם

השר שמואל תמיר שיחת-טלפון נרגזת

מעניין שאיש מן הכתבים הפרלמנטריים לא חש. כנר-
אה, מה מתרחש.
הייתי הנואם היחיד בדיון זה, כי היה לי עניין
לבשר לכנסת, בהודמנות זו, את פרשת התביעה
הפלילית שהוגשה נגד העולם הזה (ראה איגרת העורך
לקורא). הדברים נשמעו תוך הסכמה כללית, וגם המעטים
שהתייצבו, כביכול, להגנת תמיר, עשו זאת בצורה שערי
רה חיוכים של הבנה. איש לא האמין כי הם מגינים
על תמיר ברצינות.
נהגה כמה מן הדברים:
אורי אבנרי: צר לי שעלי לומר מה שאני עומד
לומר שלא בנוכחותו של שרהמישפטים. צר לי ששר-
המישפטים אינו מכבד את הכנסת בנוכחותו, כאשר נדו-
נים חוקים הנוגעים לו. הוא משחק במישפטים של או-

מי הוא האיש השנוא ביותר בכנסת, מעבר לכל
המחיצות המפלגתיות?
אם תיערך התחרות על תואר זה, קרוב לוודאי כי
שמואל תמיר יזכה בו.
חבר-הכנסת בסייעת ד"ש, אנשי סיעת-שי דהיום,
שונאים אותו ממעמקי-הנפש. אנשי חרות שונאים אותו
עוד מאז בגירתו במנתח בגין ב-1966, אחרי תקופה ארו-
כה של חנופה לו. הליברלים חושדים בו, ושותפיו לשעבר
במרכז החופשי מתעבים אותו. במערך אין מי שיאמר
עליו מילה טובה. נותרו רק חברי-דהיום בסייעת הדמוק-
רטית, ובראשם יגאל ידן, המשועבד לו נפשית ומעשית
בצורה המהווה תופעה פסיכולוגית מרתקת.
לכן הפך היום השלישי האחרון יום-הג בכנסת. היה
זה יום אנטי-תמיר.

זאת — יש כל כך הרבה דברים אחרים שצריך להגן עליהם.

אורי אבנרי: כל הכבוד ללויאליות הסייעתית והקואליציונית של חבר-הכנסת זיידל. אבל שרהמיש-
פטים מוסיף חטא על פשע כשהוא, נוסף על כל מעשיו
השלישיים האחרים, גם מזלזל בכנסת ונעדר ממנה, בשעה
שנדונים בה עניינים הנוגעים לו ולמישרדו במישרין.
היו"ר אברמוביץ: חבר-הכנסת אבנרי, אני רוצה
להעיר לך שהנושא איננו שרהמישפטים. הנושא הוא
חוק שהביאה הוועדה.
יגאל הורביץ: הוא יודע, הוא יודע.
מרדכי זירשובסקי: חבר-הכנסת הורביץ, אני
רוצה שגם אתה נהנה מזה.

אורי אבנרי: הוועדה ברוב חוכמתה הברוכה הבי-
אה לכנסת הצעת-חוק לצימצום סמכויותיו של שרהמיש-
פטים ולהגברת הפיקוח עליו, ולכן אני רוצה לומר, אדוני
היושב-ראש, מדוע אני מקדם אותה בברכה.
... שרהמישפטים הגיש השבוע תביעה פלילית נגד
עיתון שיש לי קשר אליו, נגד העיתון ונגד עורכיו, תוך
שימוש בחוק העבירות נגד ביטחון המדינה, מפני שהע-
יתון פירסם מיכתב למערכת. במיכתב הביע קורא של
העיתון את הדיעה, שהמצב הנוכחי בגדה המערבית מביא
לכך שחיילי מילואים נמצאים במצוקה מצפונית, כשהם
צריכים לשרת בשטחים המוחזקים. על הבעת דיעה זו
של קורא במדור של „מכתבים למערכת“ הגיש שרהמיש-
פטים הנה, נדמה לי בפעם הראשונה בתולדות המדינה,
תביעה פלילית נגד עיתון ונגד עורכיו, באשמה של
הסתה לא-יציבות בכוחות המזוינים.

שמואל תמיר: מתי זה היה?
שולמית אלזני: היה פסק-דין נגד עיתון קול העם
ב-1952.

אורי אבנרי: לא, זהו דבר שלא היה כדוגמתו
בכל ממשלות ישראל עד כה. השר השתמש בסעיף של
ביטחון המדינה, סעיף שכותרתו היא מרד בכוחות המזוי-
נים, כדי לכבול עיתון ולסתום את פיו. נדמה לי שצריך
להסב את תשומת-לב הכנסת לכך.

יצחק יצחקי: סליחה, באיזה עיתון זה היה?
אורי אבנרי: עיתון שאני קשור אליו. אינני רו-
צה לנצל את במת-הכנסת...

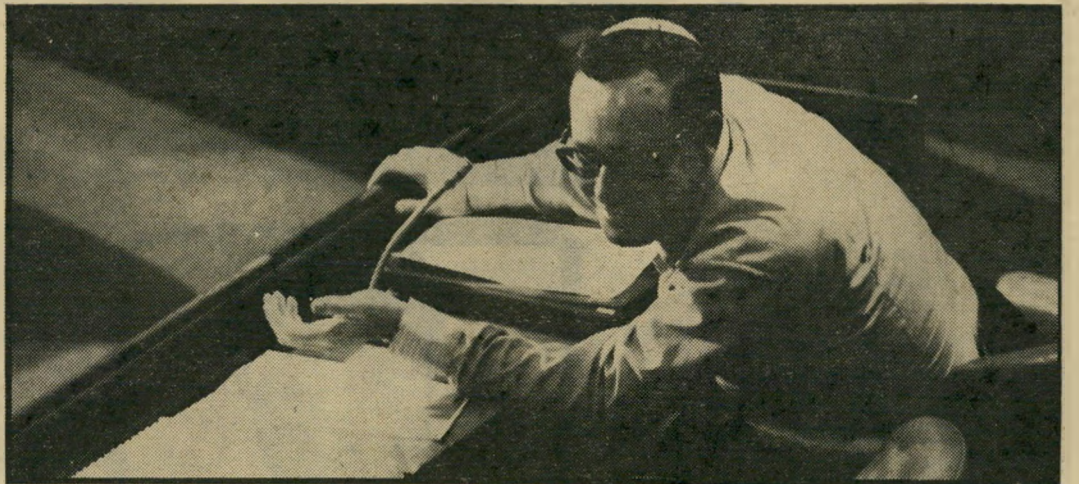
יגאל הורביץ: זה בטח העולם הזה.
שולמית אלזני: חבר-הכנסת יגאל הורביץ, פסק-
הדין החשוב ביותר שהתקבל במדינת-ישראל על חופש-
העיתונות היה קשור בקול העם, ובסגירת קול העם על-
ידי שרהמישפטים. אם כן, לא חשוב איזה עיתון, אלא חשוב
איזה שר ואיך נוהג השר.

אורי אבנרי: חברי הכנסת, לא רציתי לנצל את
דוכן הכנסת כדי לעשות תעמולה לשבועון המסויים
הזה, אבל אם נשאלתי, אוסר שהתביעה הפלילית הוגשה
נגד העולם הזה ועורכיו.

„איי-אמת גסוה“

דברים עוררו סנסציה בכנסת, וכמה מטובי חבריה
ה נודעקו לפעול בעניין. העיתונאים צרו על שרהמיש-
פטים, כשמצאו אותו, ואז קרה דבר מוזר ביותר: תמיר
הכחיש בכלל שהוגשה תביעה כזאת. למעשה טען שאני
משקר.
העיתונאים אצו אלי, והמצאתי להם את כל הפרטים.
(המשך בעמוד 33)

* המישפט שהגיש דויד ברגוריון נגד קול העם היה
לפי סעיף אחר: פגיעה ביחסי-החוק של המדינה, ביגלל
מאמר אנטי-אמריקאי.

ח"כ דויד גלאס יום-הג לכנסת

טונומיה. הוא עוסק בכל דבר הזוכה בפירסום בעיתונות,
חוץ מאשר בענייני חוק ומישפט.
הכנסת מובטלת מעבודה מפני שרהמישפטים, ומיש-
רדהמישפטים שבראשותו, אינם מוצאים זמן לעבד חו-
קים, להציע לכנסת הצעות-חוק ולתקן את מאות החוקים
תמיר בתעלולי פירסומת לעצמו.
... אני רואה בשרהמישפטים הנוכחי סכנה גדולה
לדמוקרטיה הישראלית, אולי יותר מאשר בכל חבר אחר

תוחמי לפרוטוקול

בממשלה הנוכחית. אני רואה בדאגה רבה מאד את פעו-
רת השר ומישדרו. זוהי אחת הסיבות לכך שהדבקותי
היום על מכונית תווית האומרת: „רק שנעבור את
הליכוד בשלוש“.

הלל זיידל: האם אפשר להפריע לך, ברשותך,
בבקשה?

אורי אבנרי: כן, בבקשה.
הלל זיידל: היות ושרהמישפטים איננו באולם,
ואתה מתקין אותו אישית — אתה בדרך-כלל יודע נוהג
וסדר — אולי תשאיר את ההתקפות לזמן שהוא יהיה
נוכח כאן, כדי שיוכל להשיב לך?
שולמית אלזני: אבל הוא היה צריך להיות כאן!
שר שאיננו חבר-כנסת, זה דבר אחר. אבל שרהמישפטים
חייב היה להיות כאן.
הלל זיידל: חבר-הכנסת אבנרי אמר שרהמיש-
פטים מהווה סכנה לדמוקרטיה. זה דבר חמור.
מרדכי זירשובסקי: חבר-הכנסת זיידל, הנח

תמיר עצמו היה עסוק באותו יום בהצגות האוטו-
נומיה, שזכו בתואר „בורגתיאטר“, על שם התיאטרון
היוגאי המפורסם. היה עליו להיפרד מן המישלחת המצ-
רית בנמלה-התעופה, לעניי מצלמות הטלוויזיה, ולא איש
כתמיר ילך לכנסת האפורה כאשר יש הודמנות להצ-
טלם בפווה של מדינאי.

אחרי שנבחר כי תמיר לא יוכל להופיע בכנסת,
הודרו יו"ר ועדת-החוקה-הקדומה, ח"כ דויד גלאס,
לכלול בסדר-היום שלוש הצעות-חוק אנטי-מיריות מוב-
הקות. גלאס הוא איש הקואליציה, מראשי המפד"ל, ואין
הוא יכול לדבר גלויות נגד שר בממשלה. אך בחוגי-
הכנסת משוכנעים הכל כי גלאס אינו אוהב את תמיר —
בלשון-המעטה.

הצעת-חוק אחת נגעה לאגרת בתי-המישפט. ועדת-
החוקה נטלה לידה יומה נדירה, והגישה מצידה הצעה
שתאסור על שרהמישפטים להעלות את האגרה, בלי
אישור הוועדה. אין לכך הסיבות רבה, אך זוהי סטירת
לחי לתמיר. הצעת-החוק השנייה, ביוזמתו של ח"כ משה
שחל, באה להקל על עורכי-דין לזכות בתואר נוטריון.
גם הצעה זו עוררה את מורת-רוחו של תמיר. ההצעה
השלישית באה לקבוע כי הצעות-חוק פרטיות של ח"כים,
שנתקבלו בקריאה טרומית (לפני הקריאה הראשונה),
לא ימותו בגמר תקופת-הכהונה של הכנסת, כמו עד
כה, אלא שהטיפול בהן ימשך בכנסת הבאה. עד כה היתה
זכות זו שמורה רק להצעות הממשלה, ותמיר לא ראה
את השינוי בעין טובה.

כאשר נודע לתמיר כי ההצעות הועלו על סדר-היום
של אותה ישיבה, רתח מכעס. הוא טילפן לכנסת בועם.
אך הדבר לא עזר לו. ההצעות נשארו על סדר-היום.

„גם אתה נהנה“

ל ה הח"כים שבאולם הבינו מה מתרחש — שהכנסת
עומדת להנחית סטירה קולקטיבית על לחי
של שרהמישפטים השנוא. באולם השתרה אווירה של
עליצות. גלאס הציג את הצעות-החוק קצב מסחר,
הכנסת קיבלה אותן במהירות-שיא. כימעט ללא דיון,
ההצעות נערכו במצב-רוח מרומם. הכל הבינו על מה
מצביעים ונגד מי — וההצבעה היתה פה-אחד.